

Huszár Lajos:
Passio et mors Domini nostri Jesu Christi
A mi Urunk Jézus Krisztus szenvedése és halála

Első rész

1. Kórus: Uram irgalmazz! Krisztus kegyelmezz!
Evangélista: Jézus kiment tanítványaival a Cedron patakon túlra.
2. Jézus: Szomorú az én lelkem egész a halálig. Várjatok itt és virrasszatok.
Imádkozzatok, hogy kísértébe ne essetek.
3. Evang.: És miután kissé előbbre ment, a földre borult és így imádkozott.
4. Jézus: Atyám, ha lehetséges, múljék el tőlem e pohár; mindazonáltal nem amint én akarom, hanem amint Te.
5. Evang.: És a halállal tusakodva tovább imádkozott. És az ő verejtéke olyan lett, mint földre hulló vércseppek. És amint az imádságból felkelt és tanítványaihoz ment, a szomorúságtól álomba merülve találta őket. És ismét elment és imádkozott, ugyanazon beszédet mondván.
6. Jézus: Atyám, neked minden lehetséges, vidd el tőlem a poharat; de nem amint én akarom, hanem amint Te.
7. Evang.: És midőn visszatért, ismét alva találta őket, és azt sem tudták, mit feleljenek neki. És otthagya őket ismét elment és imádkozott harmadszor, ugyanazon beszédet mondván.
8. Jézus: Atyám, ha nem lehetséges, hogy elmúljék tőlem e pohár, ha csak ki nem iszom, legyen meg a Te akaratod.
Evang.: És visszajött harmadszor, és mondta nekik.
Jézus: Aludjatok immár és nyugodjatok. Itt az óra. Íme az Emberfia a bűnösök kezébe kerül. Íme közel van az, aki engem elárul.
9. Mária: Meghal az én fiam. Ó, az én fiammal a zsidók már nem mernek szólni, hanem készülődnek, hogy megöljék őt. Ó, kedves fiamat alig látom ezután. Mit tehetek fiamért, én Istenem, örökkévaló Atya? Meghal az én fiam.
10. Kórus: Tudta pedig Júdás is, ki őt elárulta, azt a helyet, mert Jézus gyakran jött ott össze tanítványaival. Még beszélt, amikor íme, jött Júdás és vele nagy tömeg kardokkal és botokkal. És azonnal Jézushoz lépett és így szólt:
Júdás: Üdvözlégy, rabbi!
Evang.: És megcsókolta őt.
Kórus: Még beszélt, amikor íme, jött Júdás, és vele nagy tömeg kardokkal és botokkal. És azonnal Jézushoz lépett és így szólt: Üdvözlégy, rabbi! És megcsókolta őt.
Jézus: Barátom, mivégre jöttél?
11. Kórus: A tömeg tehát, a zsidó előjárók és szolgák, megragadták Jézust és megkötözték őt.
Mária: Ó én fiam, ó mindenek teremtője, ő lelkemnek édessége, ki merészelt veled ezt tenni? Magasságos Isten fia, ki kötözött meg téged?

Második rész

12. Evang.: És elvezették őt Pilátushoz
13. Kórus: Feszítsd meg őt!
14. Pilátus: Micsoda vádat hoztok föl ezen ember ellen?
15. Kórus: Ha nem volna gonosztevő, nem adtuk volna őt kezedbe.

16. Pilátus: Micsoda vádat hoztok föl ezen ember ellen?
17. Kórus: Azt találtuk, hogy ez fölzarja népünket, és tiltja, hogy a császárnak adót fizessenek, és azt mondja, hogy ő a Krisztus király!
18. Pilátus: Te vagy a zsidók királya?
19. Jézus: Magadtól mondd ezt, vagy mások mondták neked rólam?
20. Pilátus: Hát zsidó vagyok én? Saját néped és a főpapok adtak téged kezembe. Mit csináltál?
21. Jézus: Az én országom nem e világból való. Ha országom e világból való volna, szolgálaim bizonyára harcra kelnének, hogy a zsidók kezébe ne kerüljek. Ám az én országom nem innét való.
22. Pilátus: Tehát király vagy te?
23. Jézus: Te mondd, hogy én király vagyok. Én arra születtem és avégre jöttem a világra, hogy bizonyosságot tegyek az igazságról. Mindenki, aki az igazságból való, meghallja az én hangomat.
24. Pilátus: Mi az igazság?
25. Evang.: Most elhallgatok, többé nem nyitok ki számat, mert Te akartad így.
26. Pilátus: Nem találok semmi vétket benne.
27. Kórus: Lázítja a népet tanítva egész Júdeában, Galileától kezdve egész idáig.
28. Pilátus: Mit cselekedjem hát Jézussal, akit Krisztusnak mondanak?
29. Kórus: Feszítsd meg őt!
30. Pilátus: De mi rosszat tett ez?
31. Kórus: Feszítsd meg őt!
32. Pilátus: Én ártatlan vagyok ennek az igaznak a vétetől, ti lássátok!
33. Kórus: Ekkor tehát fogta Pilátus Jézust és megostoroztatta. A katonák pedig kivezették őt a helytartóság udvarába, és összehívták az egész őrseget. És felöltöztették bíborba, és töviskoszorút fonva a fejére tették, és térdet hajtva előtte csúfolták őt: üdvözlény, zsidók királya!
34. Pilátus: Íme kihozom őt nektek, hogy lássátok, hogy semmi bűnt nem találok benne.
35. Evang.: Jézus kilépett, töviskoszorút hordva és bíborruhát.
36. Kórus: Feszítsd meg!
37. Pilátus: Vigyétek és feszítsétek meg ti, mert én nem találok benne bűnt.
38. Kórus: Ha ezt szabadon bocsátok, nem vagy a császár barátja!
39. Pilátus: A ti királyotokat feszíttessen meg?
40. Kórus: Nincs királyunk, csak császárunk. Feszítsd meg őt!
41. Evang.: Akkor tehát kiszolgáltatta őt nekik, hogy megfeszítsék.
42. Kórus: Jézust pedig átvették és kivezették.

Harmadik rész

43. Evang.: És vivén magának a keresztet, kiment azon helyre, melynek neve Kálvária, héberül pedig Golgota.
- Kórus: Könyörülj rajtam, Uram, tele vagyok félelemmel, tekintetem komor a gondtól, testem, lelkem összetörve. Könyörülj rajtam, Uram, tele vagyok félelemmel. Gúny tárgy lettem ellenségeimnek, szomszédaimnak szégyenük, barátaimnak félelmük. Könyörülj rajtam, Uram, tele vagyok félelemmel. Uram, he hagyd, hogy szégyent valljak! Benned bízom, Uram. Ragadj ki ellenségeim és üldözőim hatalmából, ments meg engem a te irgalmasságodban! Uram, ne hagyj, hogy szégyent valljak, hiszen Téged hívlak!
44. Jézus: Jeruzsálem leányai, ne engem sirassatok, hanem magatokat sirassátok és gyermekeiteket. Mert íme, eljönnek napok, melyeken azt fogják mondani:

boldogok a magtalanok, és a méhek, melyek nem szültek, és az emlők, melyek nem szoptattak. Akkor majd kezdik mondani a hegyeknek: szakadjatok ránk! És a halmoknak: borítsatok el bennünket! Mert ha így bánnak a zöldellő fával, mi lesz akkor a szárazzal?

45. Kórus: És elértek arra a helyre, melyet Kálváriának hívnak. Ott megfeszítették őt és a latrokat, egyiket jobbról, a másikat balról.
46. Jézus: Atyám, bocsáss meg nekik, hisz nem tudják, mit cselekszenek.
47. Evang.: A nép pedig ott állt és nézte, és a főemberek gúnyolták őt velük együtt.
48. Kórus: Másokon segített, segítsen most magán, ha ő az Isten választotta Krisztus! Ha Isten fia vagy, szállj le a keresztről!
- Evang.: Ugyanígy szidalmazták a vele megfeszített latrok is.
49. Basszus szóló és kórus: Körülbelül pedig hat óra volt, és sötétség lett az egész földön kilenc óráig. És a nap elsötétedett.
50. Evang.: Ott állt pedig Jézus keresztje mellett anyja, Mária, Kleofás felesége, és Mária Magdolna.
51. Mária: Ó kedves fiam, vérző szemeddel miért nem nézel megkeseredett anyádra? Miért nem beszélsz anyádhoz? Szólj anyádhoz, ó fiam!
52. Evang.: Midőn tehát Jézus látta, hogy anyja és a tanítvány, akit szeretett ott állanak, így szólt anyjához:
53. Jézus: Asszony, íme a te fiad.
Evang.: Azután mondta a tanítványnak:
Jézus: Íme a te anyád.
54. Evang.: És attól az órától fogva a tanítvány magához vette őt.
55. Kórus: És kilenc óra tájban Jézus nagy szóval kiáltott:
56. Jézus: Én Istenem, miért hagytál el engem?
57. Evang.: Azután tudván Jézus, hogy minden be van fejezve, hogy beteljesedjék az írás, mondta:
58. Jézus: Szomjazom.
59. Evang.: És az egyik katona egy szivacsot megtöltött ecettel és adott neki inni. Miután Jézus elfogadta az ecetet, mondta:
60. Jézus: Be van fejezve.
61. Evang.: És lehajtván fejét kiadta lelkét.
62. Kórus: Szomorú az én lelkem.
Mária: Aludj, Jézus, anyád boldog,
Mikor látja édes álmod,
Aludj édes Jézusom.
Kórus: Szomorú az én lelkem.
Mária: Ha nem alszol, anyád búsul,
Szövésközben énekelve könyörög:
Jöjj, édes álom.
Kórus: És a templom kárpítja kettéhasadt, fölülről egészen az aljáig. A föld megrendült, a sziklák megrepedtek, a sírok megnyíltak, és sok elhunyt szentnek teste föltámadt.
63. Evang.: És az egész tömeg azoknak, kik ama látványosságnál jelen voltak, mellüket verve tértek vissza.
64. Kórus: Isten báránya, aki elveszed a világ bűneit, irgalmazz nekünk.
Isten báránya, aki elveszed a világ bűneit, adj nekünk békét.